

Na een aantal jaren de hengels in de wilgen te hebben gehangen ben ik door toedoen van mijn zoon opnieuw verslaafd geraakt aan het vissen op karpers. Mijn zoon Mike heeft zoals elke zomer een virus Vissen de hele zomer vindt je hem met zijn hengel in de hand aan de waterkant. Zo ook in 2002, alleen de doelgroep die hij probeerde te haken was anders. Op jacht naar groot wild en uitgerust met een veel te licht hengeltje zat hij dag in dag uit aan de locale waterkant. Op een dag komt hij thuis en zegt: PA ik heb een karper gevangen. Al diverse keren had ik hem beloofd mee te gaan vissen. Dus moesten we het materiaal maar eens in orde te gaan brengen voor een tweedaagse nachtsessie. Nu die kleine mee gaat moet er nog wel wat spullen bijgekocht worden dus eerst maar even langs de winkel om die kleine te voorzien van een stretcher.

De vooravond van de geplande sessie staat die kleine strak van de spanning. Al zijn spullen gepakt, zijn camoe kleding klaar op de plank. Er rest ons alleen nog maar de boodschappen en we kunnen vertrekken naar de geselecteerde stek.

24 uur later op de stek aangekomen word de 2 persoons bivvy klaar gemaakt voor de nacht. Terwijl ik me bezighoud met het opzetten van ons onderkomen is Mike al volop aan de gang met het opzetten van zijn rodpod. Hij heeft namelijk zijn eigen groot vergunning, rodpod en twee karperhengels met alles er op en er aan.

Naast de tent de paraplu voor de nodige schaduw want het is bloed heet in de brandende zon. Na ongeveer een uur liggen de vier hengels in de plomp en kraakt de eerste chips tussen onze tanden. De eerste dag, avond en nacht zijn rondom saai! Geen aanbeet geen actie en Mike vraagt zichzelf af of dit wel het vissen is dat hij leuk vindt. De nacht was boeiend in de open natuur met al die vreemde geluiden in onze eigen tent. De volgende dag blijft de situatie ongewijzigd en ik begin schrik te krijgen dat we gaan blanken! Voor Mike wordt het nu ook penibel, al 1 volledige dag langs de waterkant en we hebben nog geen karper recht in de ogen kunnen kijken. Mike begint zich te vervelen en ik verzeker hem dat het deze avond en vannacht gaat gebeuren. Vertrouwend op de wijze woorden van zijn vader gaat Mike weer verder met het spelen in de vrije natuur, want het valt niet mee om de aandacht bij zijn 2 ponds hengeltjes te houden. Gelukkig zitten naast onze stek twee aardige collega vissers uit het midden van het land waarmee Mike heel wat visserstaal uitwisselt (Die trouwens ook niks hadden gevangen de afgelopen 24 uur). De oudere man vertelt een grap aan Mike: Mike, weet jij hoe je 50 karpers in 1 keer kan vangen? Mike antwoordt vol verlangen naar die 50 karpers ikke niet maar ik wil het wel weten hé pa ?. Nou zegt de oudere collega visser Je vangt 1 karper en dan roep je kei hard polonaise!!! En dan zwemmen die andere 49 zo in je net Mike vond de grap grandioos maar onze resultaten tot nu toe vond hij maar niks. Mama komt ook zo nu en dan ook eens langs de

ene keer om een praatje te maken en te kijken hoe het ons vergaat zo alleen langs de waterkant de andere keer om oliebolletjes te trakteren van de kermis in Tilburg.

Rond de klok van negen uur na een geweldig avondmaal van nasi en hamburgers worden de lijnen opnieuw uitgevaren, Dit keer met amino vis-boilies die een uur in de wind stinken en het grootste geheim zijn van Mike en zijn vader. Er wordt bijgevoerd met vispellets en 4 a 5 boilies per lijn. De termos fles is gevuld met hete sterke koffie. De duisternis valt en samen met onze collega vissers is het gezellig keuvelen, Alleen die rotte muggen die je zowat opvreten verstoren de boeiende gesprekken. Het is een zeer donkere nacht zonder maan en rond middernacht besluiten we te gaan slapen. Voordat Mike zijn ogen sluit vraagt hij nog een keer aan zijn vader Pa vannacht gaat het gebeuren hé? Maar natuurlijk jonge antwoord ik vannacht krijgen de karpers honger. Hoop doet leven en Mike sluit zijn ogen. Na een beroerde eerste nacht val ik ook in een diepe slaap.

Totdat ik wakker wordt en een schim die voor onze tent staat te schreeuwen buurman, buurman wakker worden: In eerste instantie denk ik shit de buien hebben beet tot ik me realiseer dat de buurman met Mike zijn hengel in zijn handen staat. Als een kanonskogel schieten we uit onze bivvy en drillen we de eerste vis van het weekeinde in het net. Een lange slanke oersterke boeren karper was het resultaat. Das een mooie vis zegt de buurman, die zetten we effen in een bewaarzak om morgen eens goed te bekijken. Mike is ondertussen helemaal dol van zijn vangst en schreeuwt uit volle borst polonaise door de donkere nacht hopen dat er meer karpers gaan landen in zijn schepnet.

Na het opnieuw uitvaren van de lijn duiken we terug in onze warme slaapzakken want het is behoorlijk afgekoeld die nacht. Inmiddels was het 2 uur in de morgen en vlug hadden we de slaap weer te pakken. Totdat we rond de klok van 4 uur door 1 van papas piepers luid fluitend wakker schrokken. Opnieuw en in record tijd ons uit de slaapzak en bivvy, JA hebbes riep pap na het aanslaan van de vis. De hengel boog behoorlijk door en er volgde een mooie en behoorlijk lange drill. Met de vis onder de top werd het licht ontstoken en een niet alledaagse karper vocht aan de oppervlakte voor zijn vrijheid. En spiegel riep de buurman, volgens mij een rijen riep ik. Mike schepte de vis en op de onthaakmat bleek het een wonder der natuur te zijn: een volshub van 20 pond. Nou Mike dat kan niet meer stuk, net als onze vorige vangst werd de volshub in een bewaar zak gedaan voor een paar mooie foto's in het morgen rood. Moe & Voldaan werd opnieuw de nacht voorgezet. Maar opnieuw werden we om 6 uur gewekt door een van papa's piepers. Wel beet geen weerstand? Waarschijnlijk een platte, en ja hoor een

vette slijmerige brasem lande in het net. De buren stonden inmiddels wat beteuterd te kijken want deze nacht zwommen de vissen hun lijnen voorbij. Opnieuw werd het bed gezocht, maar voordat we de tent ingingen weerklonk nog 1 keer de kreet polonaise door de vroege morgen, Mike had er zin in! De volgende keer dat we waker werden was het van de zon die de tempratuur in onze tent behoorlijk deed stijgen! Inmiddels was de Boeren karper met het noordenlicht vertrokken en had alleen de bewaarzak achtergelaten. Na een foto sessie met de 20 pond's volschub werden de spullen ingepakt voor de reis huiswaarts waar mama tijdens de koffie de hele ervaring te horen kreeg. Natuurlijk werd de grap van de polonaise ook nog even uit de doeken gedaan. Of was het toch geen grap? Mike een ervaring rijker en definitief besmet met het karper virus informeerde hij bij pappa wanneer de volgende sessie op het programma stond met de vragende blik richting zijn moeder ter goedkeuring van de nieuwe plannen.

Marcel van Balkom: voischub genaamd het zeepaardje.